

Det havde imidlertid vist sig, meddelte han, at Produktionsomkostningerne her i Landet laa ca. 15 pCt. højere end Produktionsomkostningerne for ganske de samme Varer i Tyskland. Dette Forhold viser jo, i hvor høj Grad det er Produktionsomkostningerne, der er det afgørende. Det viser, at hvis man indenfor den Branche fra Tyskland vilde sælge den Art Varer her til Landet, kunde de selvfølgelig sælges til Priser, der laa langt lavere end dem, de blev solgt til i Tyskland; men der kunde dog ikke blive Tale om Dumping i denne Forbindelse.

Hvad Forslagets øvrige Bestemmelser angaar, maa man særlig hæfte sig ved, at der foreslaas nedsat et Undersøgelsesudvalg paa 3 Mand, som skal tage de nødste Industriens Andragende om Beskyttelsesforanstaltninger under Behandling og senest en Maaned efter Andragendets Modtagelse afgive sin Erklæring til Finansministeriet, der saa skal afgive sin Kendelse, tror jeg det hedder, senest 14 Dage efter. Hvis man vil forestille sig den Strøm af Andragender, der efter en saadan Lovs Vedtagelse vilde flyde til Ministerium og Undersøgelsesudvalg, tror jeg, det vil være forholdsvis let at se, at hvis en saadan Undersøgelse skal blive andet end rent overfladisk Arbejde, hvis en saadan Tidsfrist skal overholdes, vil det hele blive uoverkommeligt. Jeg skal i denne Forbindelse blot gøre opmærksom paa, at saaledes som Forholdene ligger her i Landet i Øjeblikket, hvor vi ikke har nogen Antidumpinglov, men hvor der af Ministeriet er nedsat et Udvalg til at undersøge Andragender, der fremkommer fra nødste Industrier, har allerede 30 Industrier henvendt sig til Ministeriet om at faa deres Forhold undersøgt, og jeg tror, ærede Medlemmer vil være klare over, at i det Øjeblik en Lov af den Art blev vedtaget, vilde det strømme ind med Andragender til et saadant Udvalg, saa Arbejdet vilde blive uoverkommeligt, for ikke at tale om, at det selvfølgelig ikke kunde udføres i den Tid, her er Tale om.

Der er fremhævet, at det hele i Virkeligheden nærmest er lavet efter engelsk Forbillede. Det forekommer mig nu alligevel, at der er meget lidt efter engelsk Forbillede. I Lovforslagets § 5 hedder det: „Saafremt Undersøgelsesudvalget tilraader midlertidige Indførselsafgifter, kan der efter Forhandling med vedkommende Fagminister og med Tilslutning af et efter Grundlovens § 45 valgt 15 Mands Udvalg ved kgl. Anordning paalægges Varer fremstillede i de paa gældende Lande midlertidige Indførsels-

afgifter udover de bestaaende Toldsatser“ — og saa skal jo senere de udstedte Anordninger forelægges for Rigsdagen, og hvis denne ikke er inde, skal de forelægges, straks naar den træder sammen. Hele denne Ordning er i Virkeligheden ganske ud over, hvad vi her er vant til, idet de Opgaver, som her er Tale om, hidtil har ligget under Lovgivningsmagten. De skal nu flyttes over til Administrationen, men det er ganske i Modstrid med den engelske Ordning paa dette Omraade. Jeg maa maaske gøre opmærksom paa, at i Industriudvalgets 3die Betænkning er der ogsaa gjort Rede for dette Forhold. Det findes i den Bekendtgørelse af 3. Februar 1925, som jeg omtalte for et Øjeblik siden. Der er angivet Reglerne for, hvorledes man skal gaa frem. Det hedder her: „Ethvert Forslag om Indførselstold som Beskyttelsesforanstaltning skal fremsættes som Lovforslag i Form af en Finance Bill, der bl. a. skal indeholde Bestemmelse om, for hvilket Tidsrum Tolden skal paalægges. Betingelsen for, at et saadant Forslag vil blive fremsat af Handelsministeriet, er, at dette er overbevist om, at det foreliggende Andragende om Beskyttelse er velbegrunder, at en særlig af Handelsministeriet nedsat Undersøgelseskommision derefter erklærer, at Beskyttelsestold bør paalægges, og endelig, at Finansministeriet giver Forslaget sin Tilslutning.“ Med andre Ord, et saadant Forslag kan ikke fremkomme for Lovgivningsmagten, før Undersøgelse har fundet Sted af et Udvalg, før Handelsministeriet vil fremme det, og før Finansministeriet giver sin Tilslutning til det, og det faar ingen Kraft, før det er vedtaget som Lov. Men det er jo det modsatte af, hvad man foreslaar her. Her foreslaas et Undersøgelsesudvalg, som skal kunne gøre Indstilling til Administrationen, der saa gennem en kgl. Anordning kan sætte Foranstaltningerne i Kraft forbagefter at forelægge dem for Rigsdagen til Vedtagelse eller Forkastelse. Jeg tror nok, jeg har Ret til at sige, at Forslagets Bestemmelser i den Henseende — og de er jo meget vigtige — langt fra er efter det engelske Forbillede.

Jeg maa maaske i denne Forbindelse gøre opmærksom paa en Udtalelse, der blev fremsat af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Pürschel), som omtalte de kgl. Anordninger, der i Henhold til den gældende Toldlovs § 4 kan udstedes som Led i en Kamp mod Udlandet. Jeg tror dog, at hvis man kunde tænke sig Muligheden af at gaa til saadanne Anordninger, maa man ikke parallelisere dem med Anordninger,